

DE ZWARTE nr. 41

WEEKBLAD
VOOR GEREESTREERDEN

1 OKT
hfl. 1,50

IN BELGIESE BAJES

Maandag 16 september.
Ik zit nog steeds vast op 516, d.w.z. geïsoleert van anderen. 14 sept. zijn we over de hekken van de amerikaans-belgische basis Florennes geklommen met 4 vrouwen en 14 mannen, waaronder 4 Nederlanders (Janneke, Ries, Koen en ik) op deze picknickende wijze uitpening, geweld, angst machtsstreven, vernietiging van natuurgronden, vergiftiging van water en lucht, kapitalisme, materialisme, facisme en vele anderen. Verder natuurlijk ook over leven, eerlijkheid, liefde, natuur (inclusief de kleinste insectjes), solidariteit, vrolijkheid, verdriet, ect.

Na enige tijd op de basis gezeten te hebben, ons boterhammetje opgegeten te hebben en vrolijke anti-facistiese en anti-militaristiese liedjes gezongen te hebben werden de mensen die buiten de basis zaten opgepakt en in combi's weggereden.

Terwijl deze oppakactie buiten de basis in volle gang was, begonnen de rijkswachters die al vanaf het begin om onze picknick heen stonden met het oppakken en wegvoeren van ons. Wij lieten ons gewillig meegaan, omdat voor ons de aktie was gelukt. We werden alle 18 in een grote legervrachtwagen gestopt om ons (na eerst een tijdje over de basis heen en weer gereden te hebben en na de wachttertjes die op ons moesten passen drie keer verwisseld te hebben) naar Phillipeville gebracht. Vervolgens werden we een voor een verhoord, onze namen genoteerd en naar een ander kamertje gebracht. Geen van ons heeft een verklaring afgelegd omdat we wilden wachten tot daarvoor de hoge mannetjes uit Dinant kwamen.

's Nachts waren ze dan eindelijk gearriveert. Eén voor één werden we voor deze rechter geleid om een verklaring af te leggen. Ik heb toen een verklaring willen afleggen waarin ik toegaf over de hekken geklommen te zijn om op deze manier te protesteren tegen de kruisraketjes en de mentaliteit daaromheen. Mijn verhaal werd vertaald door een tolk die echter niet de juiste franse vertaling doorgaf

(op dat moment kon ik het frans nog niet zo goed spreken. Zeker omdat ik van tevoren ongeveer wist hoe het in het frans moest klinken). Ik was nog maar net begonnen over de produktie van kernwapens en de nadelige gevolgen ervan (bijv. Rocky Flats) of mij werd verteld dat de verklaring zo wel lang genoeg was. Toen ik de franstalige vertaling mocht lezen werd ik helemaal misselijk, want daarin werd "door uitstoting van plutoniumdeeltjes uit de fabriek Rocky Flats raakt de natuur rondom vervuild en lijden er tallose mensen aan kanker en leukemie

of zijn daaraan gestorven" en nog wat meer over mensen die in de fabriek werken en over diertjes op boerderijen in de buurt die of niet uit hun ei komen door vergroeide pootjes ect. vertaalt met iets in het frans wat neerkwam op "de fabriekge van kernwapens is ongezond. Vinden ze het nog gek ook dat ik niet teken.

Daarna werd ik naar één de éénpersoons-celletjes gebracht (er waren er drie), waar al zes mensen in zaten. Dus echt slapen kwam er niet van. Vrijwel iedereen had getekend, behalve Peter. Die wilde zijn verklaring alleen in het engels afleggen, omdat hij op amerikaans grondgebied gearresteert was.

Op het moment dat men mij de cel in wou stoppen ontspan zich nog even een leuke aktie. Alle zes arrestanten kwamen de cel uitzetten en bezetten het gangertje vanwege het feit dat men ons in zo'n kleine cel durfde te stoppen. Nadat iedereen op die manier zijn verklaring had afgelegd behalve Peter en de Nederlanders. Werden we allen weer naar een grote ruimte geleid waar we op en onder de tafels hebben proberen te slapen. Ondertussen waren er vanaf de Florenade drie vrouwen gekomen om ons sinasappels en rijstekoeken te geven, maar ook zij werden opgepakt en geïsoleert. Rond half vier zijn we naar de strafgevangenis te Lantin gebracht.

Zondag 15 september
Omstreeks 7 uur zijn we in Lantin aangekomen. Met 5 anderen ben ik in een soort wachtkamer cel terechtgekomen, die voor de gelegenheid naar hebben volgeschreven met politieke leuzen en liedjes

Later zijn we, na inschrijving, ieder in een celletje gezet, na onderweg in een aparte etage gezet, omdat ik het regelaar geschud te zijn en na een keer te zijn nent liet vallen en de hele cel al volgetackelt. Hoewel de hele cel niet leuk en gekladdert was met leuzen vonden ze toch de politieke leuzen niet leuk en pikten er één (ik dus) uit om de boel schoon te maken.

... chef die mij de boel moest laten schoonmaken vondt dat ik dat niet zingend en op men gemak mocht doen. Na wat Frans geleuter haalde hij er een nederlands sprekende gevangene bij die mij uitlegde dat als ik niet snel schoonmaakte ik een "surprise van de chef" zou krijgen. Wat deze surprise in zou houden kon ik uit de blik en de houding van het chefske en aan de gejaagde angstige blik van mijn medegevangene wel begripen. Ik had deze keer met een echte heavy fascist te maken. De hele middag en avond ben ik gedwongen om bij elkaar twee van die cellen schoon te schrobben met een ijzersponsje, wat steeds kleiner en kleiner werd.

Toen er nog een stukje van plusminus twee bij vier centimeter over was kreeg ik toch geen nieuwe en moest ik snel doorwerken. De splinters van de ijzerspons hebben de wonden aan mijn handen van het basis prikkeldraad verder opengehaald en van het chemiese wat ik moest gebruiken kreeg ik een onaangename pijn. Pas rond een uur of negen werd ik weer naar mijn cel gebracht. Bij het schoonmaken van die cellen ben ik een medegevangene tegengekomen die al twee jaar (nog één voor de boeg) datzelfde werk doet en alleen omdat hij Marrokaan is. En een Vlaing die daar eveneens dag in dag uit moet werken. Is dit de manier waarop men moet leren weer in liefde met elkaar om te gaan. Verder hoorde ik dat het overgrootte deel van de chefkes in Lantin zo is. Dus tien keer zo fascisties als in nederlandsse gevangenis. Na die dag was ik lichamelijk gebreken en had ik geestelijk een behoorlijke deuk opgelopen. Het is niet leuk om overgeleverd te zijn aan een superfascist en op elk moment van de dag door hen MISbruikt te kunnen worden.

Maandag 16 september
Vanmorgen hebben we een onderhoud met de direktieur gehad en gevraagd om:
1. Als politieke gevangene erkent te worden of in elk geval zo behandeld te worden. D.w.z. dat we elkaar dan in ieder geval één keer per dag mogen zien of samen gelucht mogen worden.
2. Bij elkaar op één verdieping geplaatst te worden of in ieder geval in groepjes. En een klacht neergelegd over het meeneertje Houé.

Hoewel we niet als politieke gevangene behandeld zullen worden is wel toegezegd dat we in groepjes op bepaalde verdiepingen komen te zitten. Het is nodig dat er behalve vanuit België ook vanuit Nederland wat wordt gedaan om ons vrij te krijgen.
DOE WAT
(ideetje: belgische ambassade plat ofzo) 3

JACK IS BACK

Het is jammer dat m'n verklaring zo onduidelijk was maar ja wat wil je als je op de ochtend voor een axie waarbij je zeker weet dat je opgepakt word, nog wat zinnigs op papier wil zetten.

Laten we daar maar niet langer over treuren, m'n bedoeling was in ieder geval ieder ministerie op te noemen met daarbij de minder frisse kant van "onze" regeerders en hun hoop dat ze een kernoorlog kunnen overleven in een luxe schuilkelder met leren fauteuils en een heuse bar waar de wodka broederlijk naast de Southern Comfort staat inclusief ijsklontjes natuurlijk. Dat een noodparlement onder het nieuwe gedeelte van het ministerie van defensie komt laat zien dat zij de ijdele hoop hebben te kunnen overleven op de plek waar ook besloten word over het leven van de mensjes, tevens is het ministerie van defensie de grootste zetbaas van het militair industrieel complex wat een groot gedeelte van de repressieve systemen in de wereld in stand houdt en de kans op oorlog doet toenemen. Dat een regering van een schijnbaar democratisch land zich daar op verlaat doet me kotsen.

Bovendien ben ik weer vrij eerder gezegd weer legaal nadat, het bleek dus dat, ik vier jaar op de telex van de kit had gestaan. Een dag na de axi was ik alweer vrij, ik had namelijk de keuring ook gewei-

gerd en moest dus nog steeds gekeurd worden. Een of andere pief vroeg me voorzichtig of ik gekeurd wou worden, ik bevond me inmiddels in Breda waar ik naartoe getransporteerd was, ik beantwoorde de vraag als volgend; "ik wil me wel laten keuren, maar alleen met de garantie dat ik afgekeurd word.

Toen ik dat gezegd had krompen de marechauseërs inelkaar ze zagen me waarschijnlijk voor gevaarlijke terrorist aan, nou zover is het nog niet. De pief die me de vraag stelde was plotseling een piefje geworden en antwoordde onthutst dat dat dan maar moest en zo werd ik naar een keuringsgebouw gebracht en werd daar gekeurd onder het toezicht van een maris en in m'n schoenen zaten geen veters, dus viel ik nogal op tussen het kannonnen vlees wat waarschijnlijk een flauw vermoeden van m'n positie had. Er ontstond nogal wat chaos bij de directie, toen ik weigerde een handtekening onder een formulier te zetten, er werd angstvallig gehreeuwd dat ze zoiets nog nooit eerder hadden meegemaakt waarop ik weer antwoorde dat dat wel goed voor ze was, uiteindelijk onder tekende ik het papiertje maar en stond een kwartier later op straat met een grootverlof pas, een dag wedde en een treinkaartje in mijn hand. Had ik het goedgelooft dat die dienstplicht toestand afgehandeld was kreeg ik waarachtig een brief van de soos in de bus met het bericht dat ik langs moest komen met al m'n papieren en het grootverlof pas, dat word dus even afwachten wat ze van me willen. Om terug te komen op het feit dat ik me af heb laten keuren terwijl ik eerst van plan was de traditionele totaalweigeren door te voeren en dus 9 maanden in de bajes te verdwinen, ik denk dat ik me niet hoeft te verklaren en dat het voor de meeste mensenduidelijk zal zijn dat ik liever en zelfs beter kan bezig houden buiten een bajes. Het is niet uitgesloten dat ik later wel in de bajes terecht kan en dan op een manier dat je er niet uit kan, iets wat bij totaalweigeren kan door een beroep te doen op de wet gewetensbezwaren. Ik heb ook het gevoel dat wanneer je

eenmaal opgepakt bent je verzet grotendeels gebroken is omdat je totaal aan je bewaarders overgelaten bent, je moet je er konstant bij neer leggen dat zij bepalen wanneer je iets mag, wanneer je eet, wanneer je mag poepen, kortom het meeste wat je normaal gewoon doet, het verzet wat je daartegen kunt plegen kan alleen maar zeer kleinschalig en subtiel zijn, in de bajes word al het verzet gelijk geïndividualiseerd en op de vermoedelijke aansticht* s teruggespeeld zodat je alleen maar heel subtiel te werk kunt gaan wil je jezelf niet in de meest onmogelijke situaties brengen. Wanneer je dan ook nog eens een sleutel naar buiten hebt dmv de wet gmd lijkt me dat de situatie snel, zeker voor mij, ondraaglijk zal worden vooral omdat je weet dat je uit die klote situatie weg kan komen. Je krijgt dan snel dat het een soort martelaarsschap word, nu dan kies ik er toch voor om me in de maatschappij te verzetten en me "vrij, blij en boos" te kunnen voelen en me met meer dan alleen maar subtiliteit kan verzetten tegen degalliese repressie die de staat en de economie op ons uitoefenen. Nou dat is het voorzover en voor degenen die denken dat de antimilitaristische strijd op houd als de dienstproblemen over zijn die hebben het verkeer begrepen, de strijd gaat verdurr groetjens

SOLIDARITEIT MET NICARAGUA

Op 7 mei 1985 kondigden de Verenigde Staten een handelsboykot af tegen Nicaragua. Dit betekende dat er geen Nicaraguaanse produkten meer op de Amerikaanse markt gebracht mogen worden en dat geen Amerikaanse produkten naar Nicaragua geëxporteerd mogen worden. In 1984 voerde Nicaragua nog voor ongeveer 55 miljoen dollar uit naar de V.S. met als belangrijkste produkten: bananen, vlees, kreeft en garnalen. Voor deze produkten heeft Nicaragua na de afkondiging van de boykot vrij snel andere afnemers kunnen vinden. Zo worden nu veel bananen geëxporteerd naar West-Europa en neemt Canada een deel van de vlees-, kreeft- en garnalenproductie voor haar rekening. Een groter probleem vormt echter de import; in 1984 werd door Nicaragua voor ca. 115 milj. dollar aan Amerikaanse produkten ingevoerd. Naast kunstmest en bestrijdingsmiddelen betreft dit vooral reserve-onderdelen voor vervoersmiddelen (oa. autobussen) en machines. Daar een belangrijk deel van Amerikaanse makelij is, wordt door deze boykotmaatregel een groot deel hiervan stil gelegd. Dit heeft uiteraard een verlamend effect op de nicaraguaanse economie; Ook voor de importboykot zijn gedeeltelijk oplossingen gevonden; Zweden heeft nl. toegezegd machines te zullen leveren voor de landbouw en farmacie, terwijl

Nederland ondersteuning geeft bij het onderhoud van de medische apparatuur. Daarnaast worden diverse machines en reserveonderdelen geleverd door de oostbloklanden (oa. Polen, DDR).

NEDERLAND STEUNT NICARAGUA

Koop een
Solidariteitsaandeel
fl. 5,00

Stichting Nicaragua Komitee Nederland
Van Speykstraat 21
3572 XB Utrecht
Telefoon (030) 71 81 63
Giro 3580163

AANDELEN VOOR WERKPLAATSEN

Deze hulp vanuit Europa moet echter gezien worden als ondersteuning op korte termijn. Gestreefd moet worden naar een vermindering van de afhankelijkheid van Nicaragua ten aanzien van buitenlandse economische ontwikkelingen. Een beleid gericht op verzelfstandiging van de agrarische en industriële ontwikkeling van Nicaragua is daarom noodzakelijk. Het Nicaragua Komitee Nederland is onlangs gestart met een landelijke actie met name gericht op de verzelfstandiging van de economie. Konkreet betekent dit dat via de verkoop van aandelen geld bijeengebracht wordt voor de bouw en inrichting van één of enkele technische werkplaatsen voor de Nicaraguaanse Boerenbond UNAG. Hier kunnen dan eenvoudige landbouwwerktuigen worden gemaakt of gerepareert, maar ook reserveonderdelen worden gefabriceert voor machines of voertuigen die nu nog werkloos langs de kant staan. Via deze werkplaatsen zal niet alleen de productie weer verhoogd kunnen worden, maar wordt ook technische kennis opgedaan door werknemers, hetgeen van belang is voor de agrarische-industriële ontwikkeling op langere termijn.

Loop ik laatst midden in de nacht door Leiden, hoor ik een geweldig kabaal uit een monumentaal pand komen.

Afknappend hout en glasgerinkel.. Nieuwsgierig loop ik langs het huis terwijl ik de zoveelste ruit hoor ingaan. Een golf van mokerslagen en glasgerinkel komt me tegemoet. Stilletjes sluip ik naar de brievenbus en licht de deksel op. Nog net zie ik een brandblusapparaat door de ruime hal vliegen en een mensgrote ruit verbrijzelen.

Rrrrang! Daar dondert het bovenstuk van de fraai bewerkte houten trapleuning naar beneden... daar komt iemand van boven en slingert een complete wasbak door het trapenhuis! Hup, nóg een..! Ze kunnen er geen genoeg van krijgen, die heren. 'Alles moet kapot', schreeuwt er een, 'de ruiten, de trapleuning, de wasbakken, de houten bibliotheek; verbrijzelen die handel... én vergeet de wc-potten vooral niet!... d'ruit... en door het trapgat van 2 hoog naar beneden!'

Ik wist niet wat ik zag. En ik schreeuwde door de brievenbus naar degene die het dichtst bij de deur stond, wat ze aan het doen waren. 'Malaria, Hooigracht, Breestraat 85... Hup jongens, de beuk erin! Niet nadenken; slopen die handel!'

De Oude Rijn van Bateljé en Terpstra, de Kolfmakersteeg.. niet denken! Niets doen! Alleen toekijken! Tot het misloopt, en dan kraken we gewoon verder! Het zijn toch enkel maar huizen van de spe-

culanten.

Mijn vraag, of een gemold pand niet veel meer de domheid van de kraker blootlegt, terwijl de speculant vrijuit gaat, en dat, als je de speculanten wilt pakken, je moet beginnen met nadenken i.p.v. slopen en een goeie aktie moet opzetten, die hen in hun hemd zet i.p.v. jou, kwam niet aan, omdat we wegmoesten springen voor een zware, naar beneden donderende tweedeurs kast die zijn maatjes op de 2e verdieping gierend van het lachen lieten schieten. Ontmoedigd ontvluchtte ik het pand.

Thuisgekomen sloeg ik een boek

SLOPEN !

GEEF

TOCH WERK

open: "Destructivisme wortelt in de onhoudbare situatie van een onmachtig losgescheurd persoon. Ik bezit de mogelijkheid om aan die onmacht te ontkomen door het object van onmacht te slopen. Zó ontkom ik aan haar verpletterende druk. De persoon voelt zich geblokkeerd door de buitenwereld en hem ontbreekt de zekerheid of creativiteit om dat te doorbreken. Destructivisme is het gevolg van een ongeleefd leven, heeft een bekende wijsneus ooit gezegd, en hij heeft gelijk ook!

De machteloosheid was in bovengenoemde panden echter helemaal onterecht. Breestraat 85, bij voorbeeld, is door de bewoners zelf verlaten, toen een of ander bouwbedrijf hen een briefje gestuurd had met het verzoek, het pand op die en die datum leeg op te leveren.

De machteloosheid en het slopen zijn een gevolg van de ontzettende staat van passiviteit, waarin nogal wat mensen verkeren. Veel belangrijker dan de publieke opinie is het feit, dat veel mensen kennelijk maar half leven, hun mogelijkheden om hun leven zo in te richten als ze zelf willen, voorbij laten gaan, terwijl er mogelijkheden zat zijn. Slopen is zo gezien alleen maar een uitwas van iets veel ergers, dat waarschijnlijk ook veel moeilijker te herstellen is...

STOTER

Troonrede

De troonrede is niet meer wat hij is geweest. Gelukkig maar. Voorheen werd hij geschreven door de premier en zijn kornuiten. Als een soort regeerakkoord. Maar de eerste heeft het te druk met scheren & de eigen financiën. Zijn bendelieden zitten tot over de oren in hun eigen specifieke werk: het opoetsen van Zuid Afrika, het binnenhalen van nieuwe raketten, het redden van de vette nek uit de zoveelste strop.

Maar: facade oblige. Dus heeft men iemand ingehuurd om dat ding te schrijven, een komiek van het erg cynische soort.

Het voorlezen gebeurt nog steeds door mevrouw Van Oranje. Geflankeerd door een latex-prins; knietjes tegen elkaar en handen boven tafel.

Mevrouw had zich dit maal verkleed (alaaf) als banaan van een bekend merk (gele jurk met blauwe sjerp) & verkondigde, met dat niet thuis te brengen accent van haar, de volgende komische noten:

Ze vertelde dat de honger in de wereld is opgeheven:

Er is ook een vraagstuk van de juiste maat bij regelgeving in de agrarische sector, gelet op de verzadiging van de internationale markt en de grenzen in verband met bodemvruchtbaarheid en natuur.

Waarna zij dat meteen weer ontkrachtte:

De situatie in de ontwikkelingslanden is niet uitzichtloos maar vraagt wel om verdere inspanningen op een breed terrein.

Ook kwam zij tot de opzienbarende konklusie dat de uitkeringen lager zijn dan de lonen (toch altijd gedacht dat je uitkering 100% is van het laatst verdiende loon):

Bij alle discussies over koopkrachtverbetering van verschillende groepen van burgers, waarbij het soms gaat om halve procenten, is het goed erop te wijzen, dat met name bij verlies van werk het grootste koopkrachtverlies optreedt.

Maar gelukkig gaan zij, die wél werk hebben, ervoor zorgen dat het inderdaad op 100% komt:

Het kan daarbij gaan om tientallen procenten. Daarom is het zo belangrijk, ook voor hen die geen werk hebben, dat werkenden door matiging bijdragen aan behoud van koopkracht en kans op werk.

Altijd afgevraagd: zou zij poepen, net als u & ik? Ze praat in elk geval wel over stront;

Bij de zorg voor het milieu zullen problemen als zure regen, het mestoverschot en het kanaliseren van afvalstromen veel aandacht blijven vragen. Naast het beheer van ons land

Een kleine & losse greep uit de troonrede. Geinig. Ik zou de komiek dan ook willen zeggen:

Van harte wens ik U toe, dat Gods zegen op Uw werk rust.

Wie oh wie zal volgend jaar deze konference voorlezen? Baghwan heeft immers het eind van de Oranje plaag bevolen....

Adriaan Bontebal

VERWARRING

DOOLHOF

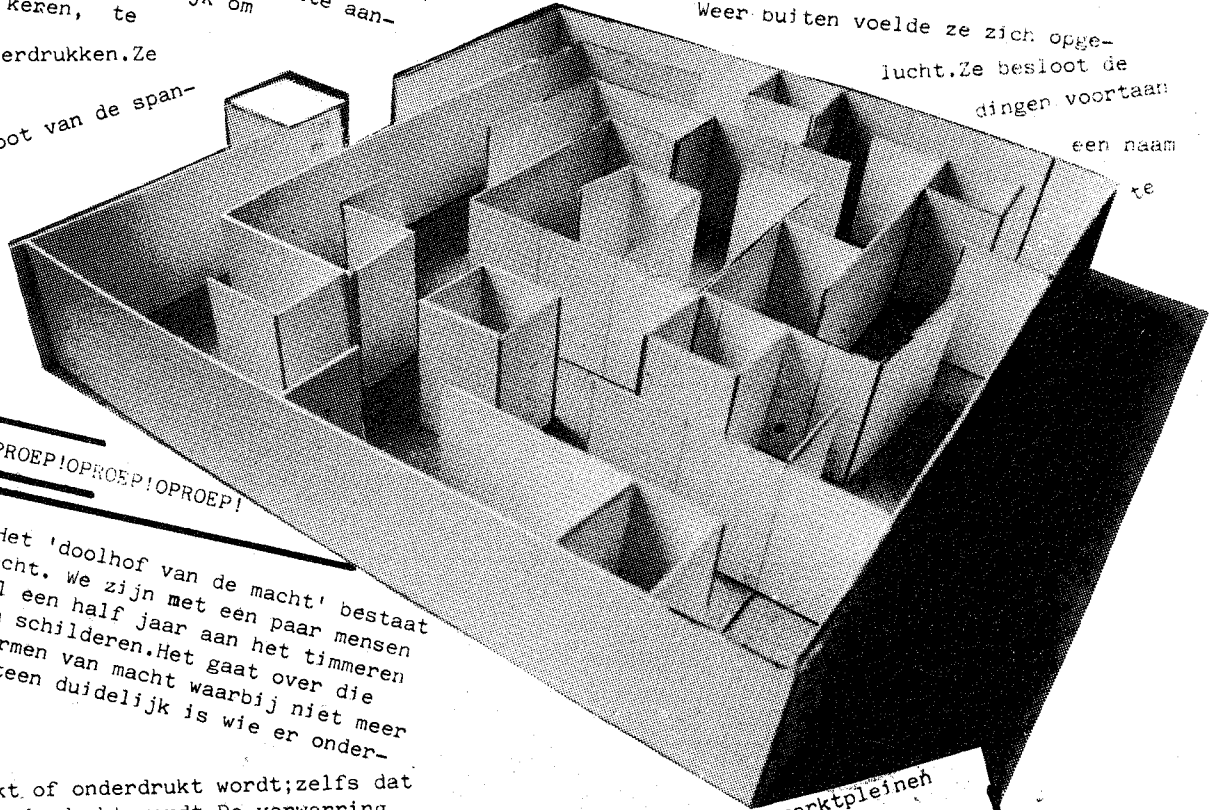
VAN DE MACHT

EEN ANEKDOTE

Toen zij voor de kassa stond,voelde ze geen enkele emotie,of het zou de zondagmiddagverveling moeten zijn. Het was zo'n dag vol van leegte,acht-tergelaten door een week vanvoortaanrennen die nooit iets schenen op te leveren.Ze had die week vijf keer gekookt,twee keer de was gedaan,zes keer een paar uur kantoorvloeren in de was gezet en ien- Nu,eenmaal binnen,zat haar hoofd vol van gedachtenflarden van die ene week.Ze merkte dat ze eigenlijk zocht naar een herinnering,een gebeurtenis met een echte betekenis. Hoe lang was dat al geleden? Het leek haar nu alsof ze al jaren niets anders meer deed dan steeds een volgende logiese stap zetten.Iedere keuze werd beheerd door die logica.Onvermijdelijk.Van een verraderlijke hogere orde. Links of rechts.De eerste keer voelde de ze zich nog onzeker.Toch viel het haar makkelijk de lichte aan- drang onmiddellijk om te keren, te onderdrukken.Ze genoot van de span-

ning die, ze voelde bij elk onbekend pad dat ze insloeg,ze voelde zich weer die jonge vrouw,verdwaald,op zoek in de wereld die je naar je hand kan zetten. Net toen haar gedachten weer af- dwaalden naar dat gesprek met haar vriend,of beter zijn monoloog,op het strand van de week,realiseerde ze zich dat ze naar een beeld keek. Een strand,daarnaast een stad met radeloze mensen,monsters.Woest met schilder.Een meisje op een slaap- kamer,dat zichzelf ziet achter tra- lies in haar behang.Ze voelde zich verstoord door de beelden,wat wil- den ze van haar?Ze keek op het pa- piertje wat ze bij de kassa meteen in haar zak had gestopt.Ze stond nu dus in het 'doolhof van de macht'. Over de macht die je niet direkt herkent,waar niemand zich aan zou kunnen onttrekken.Had zij iets te maken met die jongen in die lege straat,blijkbaar apaties en alko- list?Was zij de angstige vrouw acg- ter het behang?

Weer buiten voelde ze zich opge- lucht.Ze besloot de dingen voortaan een naam te

OPROEP!OPROEP!OPROEP!

Het 'doolhof van de macht' bestaat echt. We zijn met een paar mensen al een half jaar aan het timmeren en schilderen.Het gaat over die vormen van macht waarbij niet meer meteen duidelijk is wie er onder-

drukt of onderdrukt wordt;zelfs dat er onderdrukt wordt.De verwarring van de macht.Onderwerpen als diskri- minatie,religie,werkloosheid,tech- nokratie..... We gaan de volgende zomer,en dan zal de zon dus wèl schijnen,met dit doolhof door de polders trekken.We

ROEP!OPROEP!OP

We zijn in ieder geval iedere maan- dag van ongeveer 12 tot 6 op het C.L.D.,Delftweg 8,in Rijswijk,rand Delft,aan het werk.Als je mee wil doen,kom dan langs of bel: 145774 (René) of 620882 (Winne) in Delft.

willen het opzetten op marktplein en campings..... Maar voor het zover is moet er nog een hoop gebeuren.We zoeken daarom nog enthousiaste mensen,die mee willen bouwen,schilderen,poppen ma- ken,bedenk zelf maar.

OPROEP!OPROEP!OPROEP!OPROEP!OPROEP!
OPROEP!OPROEP!OPROEP!OPROEP!OPROEP!

MET HET OOG OP DE TOEKOMST

Dit najaar zal 'ons' parlement de Wet Onbetaalde Arbeid Uitkeringsgerechtigden (WOAU) in behandeling gaan nemen. En omdat in deze wet aan de NVV een bijzondere taak zal worden toebedeeld, zal ook de sociaal-democratische oppositie wel snel instemmen met het wetsvoorstel. Er zo kunnen we dan al heel spoedig een nieuwe brief van de GSD in de bus verwachten. Kortingen? Nee, niet dat; ze dat niet wéér zullen doen; maar met deze wet wordt wel iets in gang gezet, dat zeker zo ingrijpend is als een hernieuwde aanval op onze uitkeringen.

Zo maar wat apragraafjes.

(art.2)
Gedeputeerde Staten zullen toetsingskommissies instellen. Minimaal één per provincie. De regionale toetsingskommissies gaan zeven leden tellen: twee vanuit de gemeenten, twee vanuit de werkgeversorganisaties, twee vanuit de vakbonden, één vanuit de organisaties van uitkeringsgerechtigden, en drie adviserende leden, te weten: de directeur van het Gewestelijk Arbeidsburo,

de rijkskonsulent sociale zekerheid, de rijkskonsulent handel, ambacht en diensten.

De commissie benoemt een sekretaris die geen lid is van de commissie.

(art.6)
Iedere aanvraag die ter toetsing wordt aangeboden dient openbaar gemaakt te worden. Belanghebbenden kunnen binnen 30 dagen een bezwaar tegen goedkeuring indienen.

(art.7)
Er zijn drie toetsingscriteria:
-er mag geen vervanging van betaalde arbeid plaatsvinden,
-er mag geen sprake zijn van concurrentievervalsing,
-er mag geen budgetvervalsing plaats vinden (subsidies die voor beloning van arbeid worden verstrekt mogen niet op een andere manier gebruikt worden).

(art.8)
De commissie moet een projekt unaniem goedkeuren.

(art.11)
Goedkeuring kan tussentijds ingetrokken worden indien:
-het werk verandert en niet meer aan de voorwaarden voldoet,
-er betaald personeel ontslagen

wordt,
-er vakatures voor betaalde arbeid niet (tijdig) vervuld worden.

(art.15)
De commissie meldt een goedgekeurde arbeidsplaats aan bij het arbeidsburo. Ook de naam van de vrijwilligerster moet worden doorgegeven.

(art.14)
De minister kan door een algemene maatregel van bestuur bepalen, dat ook andere groepen dan uitkeringsgerechtigden onder de werking van de WOAU gaan vallen. Gedacht wordt daarbij aan jongeren van 16 en 17 jaar en aan gehuwde vrouwen.

(art.19 en 22)
Onkostenvergoeding en ongevallenverzekering zijn verplicht.

(art.21)
Beide partijen hebben een opzegtermijn van acht dagen. De vrijwilligerster kan echter ieder moment weglopen naar de immer felbegeerde baan.

(art.24)
Iedereen die zich door de goedkeuring van een projekt benadeeld voelt, kan binnen 14 dagen bezwaar aantekenen. Als de commissie bij haar goedkeuring blijft, kan er in beroep worden gegaan bij een zoge-

naamde revisiekommissie.

(art.34)

Als een projekt wordt afgekeurd, is er geen beroep mogelijk. Je kunt alleen het projekt veranderen (aanpassen) en een nieuwe poging wagen. Zelfs een AR0B-procedure, de gebruikelijke mogelijkheid om tegen een overheidsbeslissing in beroep te gaan, is niet mogelijk.

(art.27 en 28)

De revisiekommissie bestaat uit drie leden:

- een onafhankelijke voorzitter, benoemd door de minister,
- één lid voorgedragen door de werkgevers,
- één lid voorgedragen door de vakbonden.

De kommissie beslist bij meerderheid van stemmen.

(art.32)

Onbetaald werk, dat al gedaan werd vóór de in werking treding van de WOAU mag nog zes maanden worden voortgezet. Daarna moet het getoetst worden.

(art.36)

De WOAU is een tijdelijke wet. Hij geldt slechts voor vier jaar. Dan is de werkloosheid opgelost! Niet dan?

(uit 'Staatsgreep')

Weer een stap dichterbij de totale registratie

De groep mensen voor wie deze wet bedoeld is, wordt in de naam van de wet al genoemd: uitkeringsgerechtigden, mensen dus die niet op de loonbelastinglijsten voorkomen, en van wie dus niet bekend is, wat ze precies doen.

Als arbeider sta je bij de overheid bekend, dat je zo en zoveel uur per dag daar en daarmee bezig bent. Bij werklozen en andere uitkerings-trekkers ligt dat voor de overheid minder gemakkelijk. Van hen is slechts bekend, dat ze geen officieel geregistreerd werk doen. Maar wat doen ze dan wél? Dat zou de staat nu heel erg graag weten. En om deze niet erg onschuldige nieuwsgierigheid van de overheid te stillen, moet in het volgend jaar iedere uitkeringstrekkster een preciese beschrijving geven van wat hij/zij de godganselijke dag

uifvreet.

Natuurlijk wordt het wetsvoorstel een beetje anders toegelicht: 'de wet beoogt het "echte" vrijwilligerswerk van het "onechte" vrijwilligerswerk te scheiden, om misbruik en concurrentievervalsing tegen te gaan'. Wat nu echter "echt" en wat "onecht" vrijwilligerswerk is, daarover wordt met geen woord gerept. Maar de RTC's zullen dat wel uitmaken: de werkgevers die aan de centen denken en de vakbonden die hun ledenbestand aan het tellen zijn. Zo vijandig ze tegenover elkaar staan zo eensgezind zullen ze bepalen, wat nou "echt" vrijwilligerswerk is. Duidelijk fake dus. En de ervaring met de voorlopige toetsingskommissies in het land geeft weinig hoop op het bestaan van "echt" vrijwilligerswerk. Maar de keuring is

zwartwerkers aan, want daarop valt goed te verdienen. En er kraait geen haan meer naar.

De nieuwe wet gaat duidelijk in een andere richting. De inspecteurs zijn blijkbaar al met de VUT. Want eigenlijk zou het meer voor de hand liggen die enkele tienduizende bedrijven langs te gaan en de concurrentievervalsende elementen te verwijderen, niet waar.

Nee, nu hoeft geen ondernemer bang te zijn, dat zo'n inspecteur bij de ingang van de fabriek aanbelt en een kijkje wenst te nemen.

Om deze verstoring van de produktiviteit te voorkomen, moeten binnenkort zo'n slordige drie miljoen mensen maar even komen vertellen, hoe laat ze opstaan en bij wie er 'smid-dags koffie wordt gedronken.

Dit lijkt dus op een grote schijnvertoning. Zo'n gedoe om die paar armtierige alternatieve bedrijven het leven nog zuurder te maken?

Dat is gezien de overlevenskansen in de alternatieve sektor echt niet nodig. En zeker niet voor dat klagende zootje kleine middenstanders: want die gaan toch wel voor de bijl van de supermarkten en grootwinkelketens.

(vervolg in het volgende nummer)

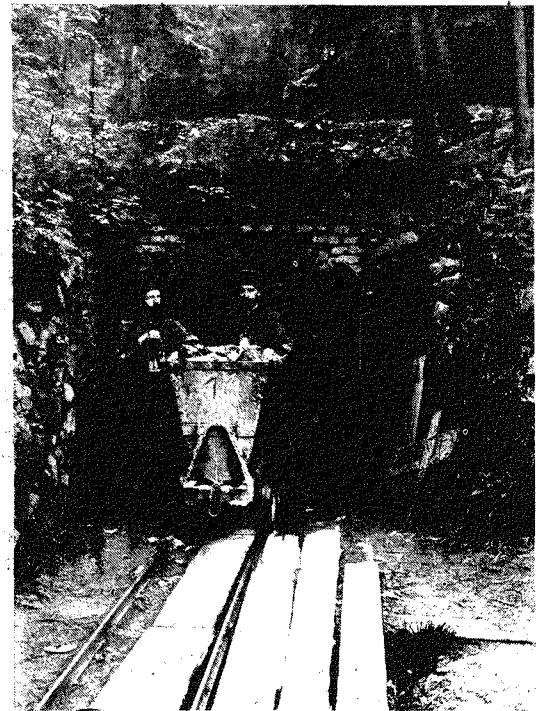
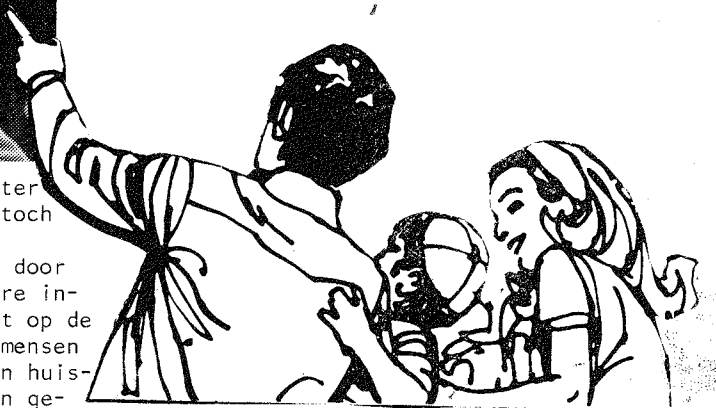
voor alle uitkeringstrekkster verplicht. En daar gaat het toch uiteindelijk om.

Heel erg duidelijk wordt dit door de bepaling, dat straks iedere inwoner van Nederland, die niet op de loonlijst voorkomt, dus ook mensen zonder uitkering (jongeren en huisvrouwen) in huf doen en laten getoetst moeten worden.

Zwart werken mag, zolang we vanuit het bedrijfsleven maar geen gelazer krijgen!

Het gaat de overheid niet om de bestrijding van zwart werk en dus niet om de ontduiking van belastingen, sociale premies en cao-afspraken. Want daarvoor moet je bij het bedrijfsleven zijn; en dát is nu net het gebied, waar de overheid niet controllerend, maar stimulerend moet optreden; althans volgens de mening van het VNO.

Enige jaren geleden werd de staatsjachtpartij tegen illegale buitenlandse werknemers in de tuinbouw geopend. Er was sprake van oneerlijke concurrentie. De inspecteurs doken in de kassen in het Westland, joegen de buitenlanders het land uit en de tuinders kregen een schijnboete opgelegd. De rust in het boerenbedrijf keerde terug; blijkbaar was de maatregel effectief genoeg om iedereen tevreden te stellen, behalve natuurlijk de loonarbeider. De inspecteurs zijn weer terug in hun buro's, de tuinders nemen weer

AUSWEIS BITTE !!!
A U S W E I S B I T T E

in alle volwassen nederlanders één of meer keren voorkomen zijn: de belastingdienst, de gemeentelijke bevolkingsadministraties, de registratie van paspoorthouders de registratie van uitkeringsgerechtigden. Verder kan je in de kompjouter gegevens aantreffen over bij voorbeeld: de ambtenaren, de dienstplichtigen, de vreemdelingen, de agrariërs, de gedetineerden, de ontvanger*s van huursubsidie en studiefinanciering, de woonwagenbewoner*s, de verpleegkundigen, de AOW-trekker*s, de bezitter*s van premiewoningen, de vluchtelingen, internaatsjongeren etc etc.

Vanaf 1967 werd er begonnen met het uitdelen van persoonsnummers in gemeenten met geautomatiseerde personenadministraties, of waar men bezig was de administratie te automatiseren. In 1971

werd in het parlement geprobeerd die ontwikkeling stop te zetten. Daarnaast werd gevraagd om een wet, die de persoonlijke levenssfeer moest beschermen, en een inzagerecht voor de burgers in de over hem/haar opgeslagen informatie. Alle drie de voorstellen werden weggestemd door de rechtse kamermeerderheid. Op dit moment heeft ongeveer 80% van de bevolking al een persoonsnummer. De laatste tijd is er hard gewerkt aan het vervolmaken en operationaliseren van de persoonsregistratie:

-Er wordt een nieuwe Gemeentelijke BevolkingsAdministratie (GBA) opgezet. De GBA houdt in, dat alle gemeentelijke bevolkingsadministraties worden geautomatiseerd en in een netwerk worden verbonden. Dit zal gepaard gaan met een algemeen administratienummer voor elk individu.

-Vanaf januari 85 is ook in Nederland een nieuw opties, machinaal leesbaar paspoort ingevoerd in de vorm van een niet te vervalsen of na te maken magneetkaart.

-Men is druk doende een zogenaamd sofi-nummer in te voeren: het sociaal -fiscaal nummer. Dit moet het mogelijk maken een koppeling tot stand te brengen tussen de verschillende bestanden van sociale zaken en de belastingdienst, om zo zwart werken, fraude en belastingontduiking tegen te kunnen gaan.

-Het invoeren van een europees paspoort. Hierop zal ruimte komen voor een nationaal administratienummer en controlecijfers. Dit paspoort zal niet meer na te maken zijn, omdat het bestaat uit

een lila-gekleurd kaartje dat tussen twee plastik laagjes wordt geperst. Wanneer die plastikkaartjes beschadigd worden en het kaartje aan de lucht blootgesteld wordt, verandert de kleur.

-In een rapport van de Bestuurlijke Overlegkommissie voor Overheidsinformatie worden een aantal maatregelen voorgesteld om knelpunten in de gegevensuitwisseling tussen overheidsdiensten weg te nemen. Het gaat dan om knelpunten als: de spontane verstrekking van gegevens van het Openbaar Ministerie ten behoeve van de signaleringsadministratie van paspoorten bij het ministerie van Buitenlandse Zaken; de mogelijkheid tot opvraging van geautomatiseerde bevolkingsboekhoudingen door de politie; een directe aansluiting van de telefoonadministratie van de PTT met politieregistratie; een centrale voorziening in rijbewijsgegevens ten behoeve van de politie; de afstemming van automatisering van vreemdelingenregistratie bij de gemeenten.

-In totaal staat iedere nederlander nu al 90 keer geregistreerd. In het afgelopen jaar werden 12 miljard keer gegevens uit de gemeentelijke bevolkingsadministraties verstrekt aan zo'n 200 (semi-) overheidsinstanties.

In Nederland bestaan ongeveer 220.000 databestanden. Verreweg de belangrijkste bestanden, waar-

-Door Korthals Altes, de minister van Justitie, is het idee geöpend van een wettelijke legitimatieplicht, wat dus niks anders inhoudt dan de invoering van een persoonsbewijs. Het kabinet en de CDA-programmakommissie hebben het idee omarmd en geluiden uit het parlement wijzen erop, dat geen van de grote partijen vies is van een betere persoonsgerichte registratie.

De ideologie achter dit alles is in één zin samen te vatten: een betere controle door de overheid op het doen en laten van de burgers (bnderdanen' is in dit verband misschien een beter woord). Natuurlijk wordt geprobeerd de politieke betekenis van zo'n verhevigde controle te verhullen. Korthals Altes praat er bv. op zo'n manier over: "Waarom zou een algemene legitimatieplicht ter bestrijding van de criminaliteit in breed verband niet kunnen?!... "Er zitten ook positieve kanten aan: je kunt met zo'n kaart door heel Europa reizen en bij het postkantoor wordt je niet meer teruggestuurd als je een aangetekende brief wilt afhalen en je je rijbewijs niet bij je hebt. Zo'n kaartje, stel ik me voor, is een naamplaatje zoals ik dat ook in mijn zak heb om hier het departement binnen te komen." De nadruk komt te liggen op criminaliteit en vooral fraudebestrijding. In andere uitspraken, bv. van prof. C.Breevoort uit Delft, voorzitter van een commissie die de invoering van een persoonsnummer in sociale voorzieningen bestuurt, en adviseur van enkele ministeries op

dit gebied, wordt iets duidelijker de ideologie uitgesproken: "Voor het volwaardig functioneren van onze samenleving is het inleveren van wat privacy noodzakelijk (...) de privacy van groepen en perso-

nen kan bedreigd worden. Maar bij alle discussies die er over privacy worden gevoerd, is het goed te bedenken, dat een zeker privacyfanatisme niet denkbeeldig is. Privacy is niet absoluut, net zo min als vrijheid (....) privacy is bovendien een relatief begrip; wat vandaag wél voor bescherming in aanmerking komt, komt dat morgen wellicht niet meer (....) privacy is tiepies een probleem van deze tijd en draagt tegelijkertijd enkele aspecten van aspecten van een voorbij-welvaartsverschijnsel. Systeem in en van een volwaardig funktionerende samenleving vereisen nu eenmaal, dat we enerzijds iets van onze privacy opgeven om daar op een andere wijze profijt van te hebben".

Om aan de bezwaren tegen de legitimatieplicht en de persoonsregistratie tegemoet te komen, werd de wet 'persoonsregistratie' bedacht. Het houdt ongeveer in, dat er bij persoonsregistraties in de overheidsfeer en nader aan te wijzen registraties op het terrein van de sociale zekerheid, het onderwijs, de gezondheidszorg en de maatschappelijke dienstverlening een reglement moet worden vastgesteld en ter inzage moet worden gelegd, waarin ondermeer inhoud en gebruik van registratie en de verstrekking van de gegevens daaruit geregeld moet zijn. Het toezicht daarop zal worden uitgeoefend door een Registratiekamer, samengesteld uit wat ze dan noemen "een brede vertegenwoordiging uit de samenleving". Ja, ja.... Belanghebbenden (wij dus) kunnen het naleven van die regels afdwingen door een beroep op de burgerlijke rechter te doen, waarbij schadevergoeding en herstelling kan worden geeist. Bovendien krijgen geregistreerden recht op kennisgeving en verbetering van de omtrent hen opgenomen gegevens. Dat dit natuurlijk niet geldt voor alle politie- en inlichtingendienstregisters, is een overbodige opmerking. Bovendien wordt het bedrijfsleven helemaal vrij gelaten in, hoe ze met hun databestanden omgaan, en dat zal wel weer in het kader van de deregulering zijn, niet dan? Deze reglementering van persoonsregistratie geldt voornamelijk als legitimatie achteraf van wat er aan wildgroei is ontstaan. Het persoonsnummer zelf is immers al een gegeven.

Wat de invoering van één landelijk persoonsnummer en persoonsbewijs in de praktijk zal gaan betekenen, leren de ervaringen uit bv. Duitsland en België, waar de legitimatieplicht al bestaat. In België komt het er op neer, dat iedereen verdacht is tot de kompjouter van de rijkswachtdienst het tegendeel bewijst. Op elke plek en op elk tijdstip kun je gecontroleerd worden. Op wat voor mensen dat het meest van toepassing zal zijn, is geen verrassing: buitenlanders, mensen met een afwijkend uiterlijk,

mensen op "verdachte" plaatsen, tijdens axes, kortom alles en iedereen die van de door de bestaande orde voorgeschreven normen afwijkt. In Duitsland is het helemaal uit de klauwen gelopen. In de centrale politiekompjoeter INPOL in Wiesbaden zijn de gegevens opgeslagen over kentekenregistratie, buitenlandregistratie, drugsgebruik, terrorisme, deelname aan demonstraties en een grafologies bestand van hotelregistratieformulieren. Het deelnemen aan demo's het bezoeken van linkse boekhandels, het gaan naar bepaalde concerten, regelmatig naar het buitenland gaan, het maakt je verdacht en je kunt je verheugen in de verhoogde belangstelling van de autoriteiten. Hier in Nederland zal hi het niet veel anders worden, want het siesteem maakt het mogelijk; het is slechts een vraag van de tijd. Ondanks de nadruk die wordt gelegd op de doelstelling van fraudebestrijding, zal de persoonsregistratie vooral tegen de tegenbeweging worden gebruikt. Want tegelijkertijd verbiedt de minister van financiën aan de FIOD, om nog langer zonder zijn toestemming banken binnen te vallen in verband met de "specifieke vertrouwensfunctie van het bankwezen", worden ontdekte rekeninghouders van zwart geld niet vervolgd, weigert de staatssekretaris van financiën maatregelen te nemen tegen het belastingparadijs Antillen etc etc. En ga maar eens na hoe vaak je nu al geregistreerd wordt door politie/inlichtingendiensten: al die politiefotografen, vingerafdrukken, preventieve arrestaties. Over een tijdje wordt je aangehouden door de politie; je kan je niet legitimeren, dan wordt je opgepakt; toon je je legitimatiebewijs, dan gaat de kompjouter ratten: hoeveel onbetaalde boetes e.d. heb je nog, hoeveel dagen moet je nog uitzitten, waar wordt je van verdacht + de boodschap, hoe tegen dit individu op te treden. Bovendien wordt zo meteen vastgelegd, waar je je ophoudt en op welke tijdstip. Leuk voor later. Als dan ook nog eens de verschillende databestanden aan elkaar gekoppeld worden, wat natuurlijk wel erg gemakkelijk is met één landelijk geldend persoonsnummer, verschijnt in no-time je complete levensverhaal op het beeldscherm. Een persoonsnummer en een legitimatieplicht garanderen een soepel funktionerende samenleving en een efficiënt overheidsbeleid. Anders gezegd: de mogelijkheden tot autonomie, verzet en alternatieve cultuur voor mensen die niet zo blij zijn met de maatschappij zoals die er nu is, laat staan met het gevoerde overheidsbeleid, worden steeds verder ingeperkt, onmogelijk gemaakt. De staat als je persoonlijke, onafscheidelijke metgezell!

Wie, oh wie start de eerste cursus praktische persoonsbewijsvervalsing? Had ik maar een oom of opa die in het verzet heeft gezeten! (oma of tante al gevraagd?)

ALARM STATEMENT

Alarm is weer bij haar positieven. 2 jaar geleden begonnen we op de Lokhorststraat Infowinkel Alarm, met de bedoeling dat het een plek zou worden waar mensen bij elkaar konden komen, en om informatie te verschaffen over kraken, anti-militarisme en kernenergie, en nog veel meer zaken die van belang waren voor "de beweging".

Begin '84 verhuisden we naar de Korte Mare waar we gebruik konden maken van een grotere ruimte. Sinds die tijd zijn er verschillende dingen georganiseerd, zoals de bunkerbuitententstelling, videomiddagen, en bij vlagen waren we "gewoon" open en werd er Nica koffie geschonken. Verder gebruikten verschillende groeperingen de ruimte voor vergaderingen en avonden.

Van de zomer is de zaak echter flink stil komen te liggen. Dit lag vnl. aan 't feit dat er niet echt veel mensen op Alarm afkwamen, wat weer werd veroorzaakt door het feit dat er nauwelijks interesse was enz. Maar nu menen we dat onze voorjaarsmoehaid en zomercramp ten einde zijn. Een revival dus, geen doodsbericht. We zijn nu weer open op maandagavond van 2-5 uur. Op deze dagen worden "cleane" thee en koffie geschonken en staat legio aan informatie en opruiende geschriften te uwer beschikking. Natuurlijk kun je nog steeds op elke uur van de dag je "zwarte" kopij hier in de bus gooien (no.24). De ruimte blijft beschikbaar voor vergaderingen en (dis-kussie-)avonden. Dus komt allen in groten getale weer langs in Alarm - de plek waar je alles hoort wat je niet mag weten.

(P.S. Heeft iemand een goeie tiepmasjien voor de Bijstand?)

WIE MAG ER NOG VAN GELUK SPREKEN OP HET CLD (DELFT)

Wanneer ik me probeer te verplaatsen in het wonen op het CLD, komen de volgende vragen in me op:

- Hoe zou ik me gedragen in een woongroep?
- Hoe zou ik me gedragen als ik een eigen voordeur had (binnen het pand)?
- Hoe zou ik me gedragen in een woongroep met alleen een puur zakelijke verbintenis?
- Hoe zou ik me gedragen t.o.v. andere woongroepen binnen het pand?

Ik kom tot de volgende konklusie; wanneer ik in een woongroep leef (als vrouw) zou ik de mensen zelf willen kiezen. Dat kiezen betekent dat ik ervoor kies alles met ze te delen, dus niet alleen de zakelijke kanten van het leven maar ook de emotionele kanten. Ik zou er dus voor kiezen begrepen te worden door de anderen van die groep. Wanneer ik een eigen voordeur verkies, betekent dat, dat ik grenzen stel aan wat ik wil delen met anderen. Ik hoef mezelf dan niet kwetsbaar op te stellen tegenover een grote groep mensen en dat is wel veilig. Ik kan in het pand nog een aantal vrienden kiezen waar ik me emotioneel mee wil delen. Wanneer ik een groot probleem zou hebben (verkracht zijn?) zou ik dat met die vrienden kunnen delen. Ik zou begrepen willen worden en gesteund. Wanneer ik in een zakelijk gebonden woongroep woon, en wel mijn eigen grenzen wil blijven bepalen, zal dit hoogst waarschijnlijk betekenen dat ik op zakelijk gebied wel zaken wil delen als; afwas, het pand opruimen, enz., maar op gevoelsmatig gebied autonoom wil blijven.

Wanneer ik in een woongroep woon waarbij ik gekozen heb emotionele zaken te delen met de leden van die groep, verwacht ik wederzijds begrip in moeilijke situaties binnen die woongroep. Wanneer verschillende woongroepen in één gebouw zitten en ik als individu in een emotioneel probleem kom met een lid uit een andere woongroep, zou dat voor mij niet automaties

betekenen dat ik dit wil delen met andere woongroepen.

Door een tweeslachtigheid van wat mensen op het CLD samenbrengt in één gebouw kan het dan gebeuren, dat een emotioneel probleem (verkracht zijn?) van één persoon (uit een woongroep of met een eigen voordeur en vriendenkring binnen het pand) tot een technies probleem wordt gemaakt voor ieder individu (uitwijsrecht) dus ook buiten de woongroep of vriendengroep. Als dat mijn probleem zou zijn, zou ik me daar niet prettig bij voelen. Emotioneel ben

ik kapot van wat er gebeurd is. En rationeel bepaald geheel het pand de oplossing van mijn emotionele probleem, dat ik me nog steeds klote zou voelen verbaasd me niets. Dit omdat ik me gedwongen zou voelen er met iedereen in het pand zakelijk over te moeten praten omdat we een soort schijn-emotionele zakelijke band hebben (de krakersideologie/anarchisme). Dit terwijl ik gevoelsmatig nog steeds verscheurd ben door wat me is overkomen en dat niet met de met mij zakelijk verbonden wil delen. Ik zou teleurgesteld raken over de mensen in mijn woongroep of over mijn vriendenkring wanneer ze mij niet emotioneel steunden (me begrepen, zich konden inbeelden wat het voor mij betekent en het meevoelen ervan), maar er een zakelijk probleem van maakten (ik zie mezelf al liggen naast de dakreparatie, het kraakkafé enz enz) en met z'n allen voor mij de oplossing aandragen voor het probleem (uitwijsrecht, enz enz). Nee ik zou er niet gesterkt door worden, maar verward, eenzaam, mezelf verradend voelen, zwak voelen. Goed die ander is weggestuurd dat kan voor mij even een opluchting zijn, maar die weegt niet op tegen die nare smaak die achter blijft. Ik voel me nog steeds rot over het gebeurde, ik voel me nog steeds niet gesteund in mijn gevoel door mijn vrienden of door anderen in mijn woongroep, omdat ik mezelf heb moeten verkopen (emotioneel) aan een horde zakelijke figuren die niets van zichzelf hebben terug gegeven.

Schuilt daarin misschien het probleem? Wil ik niet te veel van anderen? Waarbij je anderen gerust kunt vertalen met mannen. Dat is

nu juist het stomme vande vrouw/
mijzelf, dat twijfelen aan jezelf
Tuurlijk mag ik eisen stellen, ik
hoef me niet eenzijdig emotioneel
te verkopen binnen wat voor samen
levingsvorm dan ook. Ik mag van
anderen eisen dat ze ook hun gevoe-
lens willen delen, waardoor we el-
kaar leren begrijpen. Toen ik een
signaal naar hen gaf, dat ik emoti-
oneel kapot was, verwachtte ik toch
van ze dat ze mezouden steunen (ge-
deelde leed is halve leed). Met deze
steun had ik waarschijnlijk zelf een
standpunt kunnen innemen tegenover
de persoon uit de andere woongroep.
Nu is het door de mannen tot een
zakelijk probleem gemaakt, waarvoor
we nu samen een zakelijke oplossing
moeten verzinnen. Omdat zij niet
anders kunnen, kiezen zij gezamenlijk
voor een uitwijsrecht, kiezen zij

gezaamenlijk voor dat wie er tegen is Als ze mij echt zouden begrijpen zou
ook moet oprotten. Willen ze zichzelf den ze misschien wel mee gaan gillen
helpen door te bewerkstelligen dat tegen die kerels uit de grond van
vrouwen geen emotionele problemen mee hun hart. Maar mannen zijn bang voor
hebben?, omdat ze daar zelf niet mee emoties bang zich te laten gaan en
kunnen gaan, of willen ze mij hel- daarom blijven ze rationeel lullen
pen.

Als ze mij echt zouden helpen, zouden naar mijn zin hebben met mijn vrienden
ze mij emotioneel zelf laten gillen of in mijn woongroep, dan zouden ze
(oprotten met die kerel, of wat er die angst moeten overwinnen, willen
dan ook bij me opborrelde) en me niet ze dat niet, dan heerst er een gevaar-
afhankelijk van hen maken door het lijk klimaat voor mij (vrouwen) en moet
voor me op te lossen.

om zichzelf te helpen. Wil ik het nog
ik misschien zelf wel oprotten om me
met anderen te emanciperen, voor mijn
eigen bestwil. Zijn er meerderen die
dat wel willen, moet misschien de rest
dan niet oprotten voor de bestwil van
het pand, en de emancipatie in het
algemeen.

Ik ben een verdomd rot ei kwijt,
Ellen

Korte reaxie, geen zin om de diskuz op het CLD nog eens een keer in de Zwarte te her- halen.

" kolom 1, 2de deel "

u.w.-recht is inderdaad een noodoplossing,
door vrouwen bedacht en geeft. Je moet
dit denk ik ook echt als een noodoplossing
zien. Als iemand zich anti-pot,-flikker,
-buitenlander, -nietroker gedraagt, en denkt
nie and maar 1 sekonde na en wordt zo ie
mand gelijk de straat op gekankerd. Bij
sexisme schijnt dat ineens wat moeilij-
ker te liggen, wat op zich natuurlijk waan-
zin is. Ach wat een gelul allemaal. Het zit
gewoon zo: twee vrij jonge dames zijn
sexueel geïntimideerd door twee jongens.
Om dit in de toekomst te voorkomen hebben
de vrouwen het uw-recht bedacht, om een
handvat te hebben om de heren er meteen
uit te pleuren. Naast de stress van de inti-

midatie zelf, en de stress van het ter sprake
brengen en toepassen van het uw-recht,
hebben de dames ook nog erg veel last van
de nasleep. Eén van de uitgezette heren is
fijn met zijn vriendjes gaan ouwehoeren
("het was alle aal niet zo erg wat ik ge-
daan heb", "ik heb hele aal niks gedaan",
" ze overdrijft"). Met zo'n lobby tegen je
is het soms erg fijn vertoeven in bv. de
Eland.

Een andere oplossing zou zijn dat alle dames
uit het CLD weg zouden gaan en samen een
huis zouden gaan kraken, of dat de heren
dat zouden gaan doen. Daar hebben we 't
overigens nog niet ovet gehad, en ik heb
voorlopig effe geen zin o die diskuz aan
te gaan zwengelen.

Dan nog even reageren op wat Ben verder

schreef: hij vond het discussiestuk (zie Zw.38)
een verhaal vol open deuren. Als dat zo zou
zijn, zou die hele discussie over het uw-
recht nooit ter sprake gekomen zijn. Dan zou
het gewoon voor iedereen duidelijk zijn.

" Ik schaam me niet dat ik een an ben
Dat ligt aan de chromosomen.

Ik schaam me niet dat mannen zijn zoals ze
zijn

Dat ligt aan de maatschappij
Ik schaam me te zijn zoals mannen zijn
Want dat ligt helemaal aan mezelf."

En de deur stond wagenwijd open.....
dag, een van begrip overlopende blanke
CLD bewoner

AGENDA

FILMS

VO.2 DELFT: FILMHUIS 20.00
PROFESSIONE REPORTER (ANTONIONI)
22.00 ANORE (ROSSELLINI)

DO.3 DELFT: FILMHUIS 20.00
VOZZECK (J. HEES)

VRJ 4 DELFT: FILMHUIS 20.00
LA GOMMARESSA (BERTOLUCCI)
22.00 PARIS TEXAS (VENDERS)

LEIDEN: FILMHUIS 21.15
LA NOTTE (ANTONIONI)

Kijkhuis 20.00 EN 22.15
STOP MAKING SENSE

ZAT 5 ZIE VRIJDAG 4

ZON 6 ZIE VRIJDAG 4

MAAND 7 DELFT: ZIE VRIJDAG 4

LEIDEN: Kijkhuis 20.00 22.15
FRENCH (ARMEN (GODARD))

DINS 8 DELFT: ZIE VRIJDAG 4

LEIDEN: LAK 20.00 KILLER
OF SHEEP (BURNETT)

22.00 THE BROTHER FROM AN
OTHER PLANET

Kijkhuis 20.00 EN 22.15
(ARMEN (SAURA))

WOENS 9 DELFT: ZIE VRIJ 4

LEIDEN: FILMHUIS 20.00 EN 22.15

DE ILLUSIONIST (DE JONGE)

Kijkhuis 20.00 EN 22.15 LIGHT-
YEARS AWAY (TANNER)

DONDER 10 DELFT: FILMHUIS
20.00 PROPAGANDA FILMS

LEIDEN: FILMHUIS 20.00 EN 22.15
THE SERVANT (LOSEY)

Kijkhuis 20.00 EN 22.15
LES PRINCES

VRIJD 11 DELFT: FILMHUIS
20.00 EUROPA (ROSSELLINI)
22.00 EASY RIDER (HOPPER)

ZATER 12 DELFT: FILMHUIS
20.00 ANNO UNO (ROSSELLINI)
22.00 ZIE VRIJ 11

LEIDEN: ZIE DO 10

ZON 13 DELFT: FILMHUIS
20.00 LA PAURA (ROSSELLINI)
22.00 ZIE VRIJ 11

LEIDEN: ZIE DO 10

MAAN 14 DELFT: FILMHUIS
20.00 STROMBOLI (ROSSI)
22.00 ZIE VRIJ 11

LEIDEN: ZIE Kijkhuis 20.00
EN 22.15 THE LAST WAVE
(VEIR)

DINS 15 DELFT: FILMHUIS

20.00 PAISA (ROSSELLINI)
22.00 ZIE VRIJ 11

LEIDEN: LAK 20.00 PADRE PADRONE
(TAVIANI) 22.00 LA NOTTE DI SAN
LORENZO (IDEM) Kijkhuis
THE WALL (PINK FLOYD)

WOENS 16 DELFT: FILMHUIS
20.00 BLAISE PASKAL (R.)
22.00 ZIE VRIJ 11

LEIDEN: FILMHUIS 20.00 EN 22.15

PAISA (ROSSELLINI)

Kijkhuis 20.00 EN 22.15 LA
NAVE VA (FELLINI)

DOND 17 DELFT: 20.00 HARLEM
THEATER LEIDEN:

FILMHUIS FRANCESCO GULLARE DI
DIO (ROSSELLINI)

TEATER

DOND 3 D.H.: KORZO TON VAN
HEEMST 21.00

VRJ 4 LEIDEN: LAK DE
NACHTWACHT 20.30 (LAUWAERT)

ZAT 5 LEIDEN: ZIE VRIJ 4

ZAT 6 LEIDEN: LAK 15.00
HET VERDRONKEN LAND VAN
MILLO (MEVR. SMIT)

WOV LEIDEN: LAK 20.30
ST. COMPANY: FIRST THINGS FIRST

DO 10 LEIDEN: ZIE WO 9

ZAT 12 LEIDEN: ZIE ↓

VRJ 11 LEIDEN: 20.30 DANS-
PRODUCTIE VERTIGO LAK

ZAT 13 LEIDEN: LAK 15.00
KEETJE BAB EN DE TIJDOVERS
(EES BRANDT)

WOENS 16 LEIDEN: LAK 20.30

DANSGROEP KLIM: BEELD &
BEDROG

DONDER 17 LEIDEN: ZIE WO 16

MUZIEK

WOENS 2 DELFT: ELAND 22.00
YOLOCAMBA I TA

VRJ 4 LEIDEN: LVC JUMP
DICKIE JUMP (ROCKEBILLI)

ZAT 5 R'DAM: SALV. ALLENDE (CENTR)
20.30 YOLOCAMBA I TA

LEIDEN: LVC (CHRISTIAN DEAT (PUNK))

DO 10 LEIDEN: LVC DEPRAVED
MORALS (PUNK)

VRJ 11 LEIDEN: LVC INITY (REGGAE)

ZAT 12 D.H.: KORZO 20.30

HOKETUS TRACK

AXIES

5.6.7 MOERDIJK: ANTI KERNEN-
ERGIE FESTIVAL MET PRIKXIS
EN LEUKE OPTREDENS

DO 3 LEUVEN (BELGIE): AXIE

DOE WAT DAG INFO TEL

016-221715 (B)

12.13 WOENS DRECHT: ONTDEK JE
HEKJE INFO TEL: 01646-5183

DIV

DO 3 EINDHOVEN: INTERNA

TIONAAL ♀♀ FESTIVAL IN DE

EFFENAAR T/M 6 OKTOBER

VO 9 DEN HAAS: ROOIE RUG

VOOR EEN RECHTE RUG.

BENEFIJT IN LOKAALVREDEBREUK

AANVANG 22.00 INFO TEL 070-
656046

ALLE AANVULLINGEN EN
AGENDA'S GAARNE OPSTUREN
NAAR DE ZUARTE VOOR
WOENS 16 OKTOBER

EN NATUURLIJK 'T FEEST IN
HET POORTGEBOUW IN R'DAM
VRIJDAG 4 VAN VESSE 5 JARIG
BESTAAN